Odplata.

Povídka od Květy Krásnohorské.

Slavnostně se nebe oblékalo v jitro novoroční. Čilým vzduchem, chladným a skvělým jako křišťál, pronikaly proudy sluneční jasnosty, nezahlížejíce ovšem skrbělých rukou pobožných babiček, jež se s rannímí mše vracely, však vabnou nejíce v každém srdci milý pocit, jakoby se buď vzpomínkou, buď nadějí na ovanutí jara rozehřálo. Dlouho bylo se skrývalo nad hmotným stropem chmar slunéčko váhavé, až konečně k významnějšímu dni sebralo své síly, rozsvítilo jako zázrakem zdá i hlemby mračné a ukázalo všem tvorům nesměněnou vlídnost tváře své, vystrojivši jim jitro právě svátební, stvořené k modlitbám a nadějím, k povznesení síly skřeslé, k obnovení života, k znovuzrození věku, k omlazení staroby.

Pohleďte na ty dlouhé řady obydlí v české ulice pražské, sečtěte množství okatných oken a okének tu země se dotýkajících, tu pod střechou skřečených, jinde i do výšiš umazených; hleďte, jak se třpytí radostným, růžovým jitra odleskem! Jsouť to malé pokladničky, do nichž chodobným odměřeno zlata nebeského; mírs to skrovná a spoře jen jich vpuštěno do zčernalých zdí; sečtěte je! však nesčetnými zůstanou zavity radosti, jež za zdmi skrývají se zraku vašemu za slunného jitra novoročního. Mnohé tu oči, jež v nočním stínu ještě tiše byly plakaly, osvěžený otvírají se vítanému paprsku vstříc, vnímajíce co čistá zrcadla lesk jeho drahocenný; oči ty nevídají jiných pokladů, než jakých neznámá ruka všem stejně rozsívá, ni jiných skvostů, než zlaté dary přírody, a jiných drahokamů, než vlastní slze duhou se třpytící. —

U okénka nízkého a střechou v půl zastíněného leč širšího ostatních, konal stařec bělohlavý ranní svou pobožnost, naslouchaje hlaholu zvonů dnes tak hlasitě veselému; tvář jeho bez ustání se usmívala a zdálo se, že chudobnou světničku obohacovala spokojenost obyvatele jejího. Paprsek sluneční, jenž co dlouho očekávaný pozdrav okénkem vnikal, zjasnil též tváře obou dívek, jež se starcem tu přebývaly. Starší z nich, as osmnáctiletá, schýlena u kamen do praskajícího ohně přikládala, aby bylo po světničce nejen svátečně jasno, ale i svátečně teploučko; opodál pak děvčátko pětileté potajmu pokukovalo do zrcátka na stěně, vystupujíc na prsty a napínajíc krček do výšky; rádo bylo by se celé v nových šatech přehlédlo, a prožluklé zrcátko viselo poněkud vysoko. Tvář dívky starší jevila nápadnou podobu se starcem — zajisté to otcem jejím; totéž klidné čelo, jen že ovroubeno bohatými, hnědými vrkoči, — totéž jasnomodré oko, jen že posud nadchnuto tajemným pelem první mladosti, — tentýž stálý úsměv kolem rtů, jen že nezračila se v něm pouze dobrosrdečnost starcova, leč i půvabná snivost dívčí duše; jest úsměv ten něžné, plaché ptáče, jež jedenkrát vyrušeno, nikdy již v domově svém se neohostí. Vzrůst dívky byl štíhlý a ohebný jako mladý strůmek, jehož vichr ještě v kořenech nezviklal. Děvčátko malé však zdálo se býti z rodiny jiné, nemajíc nižádné podobnosti ni se starcem, ni s dcerou jeho. Bylo krásy neobyčejné a zářící, do hlubokých, ohnivých jeho očí nemohl nikdo bez úžasu se podívat, a dlouhé řasy při vší potutelnosti činily je zamyšlenými a ještě černějšími, než vskutku byly. Pyšné obloukyobočí nesly vysoké čelo, k němuž havraní vlasy hladce přilehaly, teprv na ramenou v prstěncích volných splývajíce. Vyzývavě a přece tklivě pohlíželo dítě to do světa; nyní však s horlivostí tak dětinskou přehlíželo ubohé šperky své, a spozorovavši, že starší dívka s úsměvem počínání jeho sleduje, tak polekaně se zardělo, že tato rychle se odvrátila, aby hlasitě se zasmát nemusila. — Zatím ulevilo se dostatek náboženským citům starcovým a přišly mu na mysl věci svěiské, velmi světaké ... zamýšlel jíti k panu presidentovi s novoročním přáním a věděl, že nepůjde k nevděčníku ... byla to pokaždé nová, čistá bankovka, čímž dobrý ten pán splácíval mu každé přání k jmeninám, narozeninám, ke dni snahotma, ke dni nastoupení štádu i novoročnímu; dobrý, předobrý byl to pán, jenž si uměl vážit dobrého služebníka, a býval mu vždy ochráncem, přítelem a dobrodincem. Starý Hrdlička byl ovšem jen poslušen a rozsáhlém v štádě jeho, pan president však poznav v něm pozitivce, použil ho k mnohým snad skromným a důvěrným službám, jež vždy byly věrně vykonány a třeba li — zamilovány; věnovatť tedy vznešený jeho přítel chodícímu poslušnovi větší důvěru, než mnohému z velkých pánů, mezi nimiž měl mnoho závistníků a odpůrců.

Vymohl pak mu věkem sešlému přímluvou svou odpočinek s malou pensičkou — což mohl ještě více učiniti pro ubohého, starého člověka! a přece učinil! uvedl jeho Vilma k chotí své, jež ji zásobila praci slušně placenou, odporučivši ji některým zámožným rodinám co skromnou dívku s pilnou, obratnou švadlenu. Ano, pan president byl toho příčinou, že on, starý člověk, nemusil kormoutit šediny své starostmi nejhledavějšími, neboť nalezmy ještě malý výdělečekjakožto opisovač not, mohl býti s rodinou svou rád živ a šťastným se nazývati! K tomu byl starší svou dceru před šesti léty dobře provdat; měla štěstí, vzal si ji domkař z městyse jen pět hodin cesty od Prahy vzdáleného, i těšila se výtečnému zdraví, spokojenému životu a veselým, bucatým dítkám — — myšlenky starcovy byly naskrz utěšené, jako jeho tvář.

"Věru, jak to slunéčko krásně hřeje!" pochvaloval si a mnul si při tom zkřehlé ruce; "já stará duše chtěl bych ještě jako ptáček z klíčky vyletět přes všecky střechy, tam přes ty holé topoly, přes zamrzlou řeku —"

"K panu presidentovi?" dobromyslně tázalo se děcko, a starší dívka opět se odvrátila skrýti úsměv.

"Ba že, k panu presidentovi!" odpovídal stařec, "bylo by mu líto, kdybych mu jeden nový rok vynechal! Jak často říkává mi: "Hrdličko, to vám povídám, bez vás nebyl by mi svátek svátkem; kdybyste jednou zapomněl přijít mi přát, poslal bych si pro vás. Vaše šedivá hlava jest jediná ve světě, která by s mou holou srdečně o své řídké šediny se rozdělila, kdybych si toho žádal!" Jak bych tedy mohl dobrého pána sklamat a nepřijít, když tolik let již ty nové roky spolu jsme odbývali. Uvítá mne vždycky přátelsky."

"A vždycky ti dá obrázek, viď, dědoušku!" kvapně doložilo děvčátko; tu však starý Hrdlička prudce k němu se obrátil a rád by byl hněvivě svraštil čelo, kdyby to byl uměl.

"Myslíš, ty malý cvrčku," káral je rozhorlen, "že na nic jiného nemyslím, než kudy k penězům? Jsi na štěstí ještě malý jedlík a přidělíš mi málo útrat, ale až budeš větší, přijde přece čas, kdy si budeš musit ušít vlastní měšec a vlastní vydělané groše do něho střádat; nemohu si na věky uvázat na krk dítě cizí —"

"Otče!" prosebně napomenula jej Vilma, hladíc skráň dítěte, jež polekáno v její klín se uteklo, "nezarmucuj jí slovy, kterým ještě nemůže rozumět. Nezná ještě osudu svého a neumí rozeznat velkost tvého dobrodiní; až však bude rozumnější, jistě nebude nevděčnou."

"Však jí neškodí," namítal otec rozpačitě, "připomenu-li jí časem, čím jest! bylo by pro ni naštěstím, kdybychme ji přílišně nejčkali; vždyť sama musíš uznat, že jednou bude se musit od nás odloučit a že pak nepůjde životem jako po peřinách."

"Myslíš to opravdu, tatíčku?" nedůvěřivě ptala se Vilma; "bylo by ti tak lehko, dítě to opustit? vydal bys je cizím lidem, kdyby mu ještě dnes zlaté paláce slibovali?"

"Lehko? to ne!" váhavě odpovídal otec a jal se bubnovat na okno, něco nesrozumitelného mumlaje. Bývalť často Vilmou napomínán za touž příčinou, leč nemohl si odepřít radost, vyčítati někdy dítěti dobrodiní své. Cenil si to příliš vysoko, že on, jenž v chudobě své tak často vděčně musil od jiných podporu přijímat, sám také udílel ubohému sirotku milosrdenství; lichotil si myšlenkou, že v rukou jeho spočívá osud lidského tvora, jejž mohl každé chvíle štěstím nebo bídou stihnit; cítil se pak býti rovněž vládcem a nezáviděl ani knížatům. Miloval však dítě to přílišně a neodmýšlel nikdy sliset, čím vyhrožoval se zvláštní dětinskou zálibou.

"Nepustil bych ji s radostným srdcem," pokračoval k Vilmě; "ten malý tvor běh ve jakou moc nás všecky očaroval, že jej musíme míti rádi. Já však slábnu a stárnu, budu tím dále tím méně vydělávat, a Lidunka tím více potřebovat; ty nestačíš živit mne i ji; kdo bude za nás všecky dělat, až já budu zahálet? Moš oči již začínají přecházet, hlava klesat, ruce se třást —"

"Pojď sem, Lidunko!" pravila Vilma s navlhlým zrakem a lichotivě posadila dítě otci na klín; "pověz dědoušku, že ty sama budeš proň pracovat a jej ošetřovat, až jen povyrosteš! Pověz mu, že se naučíš ode mne v chudobě spokojenou být a ruček neštřítit, že budeš jeho radostí a podporou, a místo jedné dcery, jíž má teď ve mně, že dvě budou jej milovat a na rukou nosit! Viď, že mu budeš sloužit a poskytovat úlevu v jeho stáří, jej obveselovat a ráda s ním sdílet jako vděčné dítě každý výdělečck, který si pracně vyšiješ—vše se mnou zároveň?"

"Jest to pravda, dědoušku, co mi Vilma slibuje?" tázala se Lidunka celá udivena; "naučí mne opravdu tak krásně šít a zlatem i hedbávím vyšívat, jak sama umí? Budu s ní každý den chodit k slečnám do těch krásných a velkých pokojů, kde jest i v zimě tolik květin a ptáčků, a kde ve vysokých zrcadlech všecko ještě mnohem krásněji se vzhlíží? Budu tam šít samé hedbávné šaty, samé krajky a fábory? Pověz mi, dědoušku, budu-li vskutku tak šťastna jako Vilma!" A děvčátko, jemuž se oči svítily jako dvě zlatá háďata, tleskalo radostnou nedočkavostí bělounkýma ručkama.

"Aj, hleďme!" divil se stařec, "sotva že tě Vilma as dvakrát k slečnám s sebou vzala, již ti jejich hedbávné šaty a zrcadla k srdéčku přirostly. Líbí se ti tam líp než doma, jak že?"

Lidunka as třikrát po světničce se rozhlédla a rozmysliví se dobře, bázlivě pak odpověděla: "Dědoušku, u nás to přece jen tak hezké není!"

Stařec významně pohleděl na Vilmu a tiše k ní pravil: "Ta že bude ydětna?" A pak sesadiv Lidunku s klínu, důtklivě ji napomenul: "Pamatuj si, dítě, že jest všude dobře, ale doma nejlépe."

"Doma!" vzdychla si Vilma a zamyslila se hluboce. Přemítala, kde as děcko to domov svůj má? Bylo před třemi roky nalezeno na silnici v sněhu zapadlé v stavu nejbídnějším, oděno jen chatrnou sukynkou a ještě chatrnější košilkou; chudý nádeník ze vsi je zvedl a donesl do blízkého městečka, kdež se nikdo k dítěti co k svému nehlásil. Úřad pátral sice po původu jeho, s nevelkým však úsilím a s úspěchem — žádným, tak že ubožátko octlo se na širém světě zcela zavrženo a opuštěno. Štítili se ho úzkoprsí lidé, neboť byli spatřili u večer před jeho nalezením silnicí tou táhnouti tlupu cikánů, a holčička byla tak opálená, zhubenělá, i v každém ohledu zanedbaná, a rozedraný oděv její tak hrubý, že domýšleli se všeobecně, že to dítě cikánské, buď úmyslně opuštěné, buď nešťastnou náhodou zabloudilé. Jen dcera Hrdličkova, v městečku tom provdaná, měla tolik lidskosti, že se ho ujala; majíc sama již dvě vlastní dítky, neváhala přes posměch lidí přibrati si k nim cikáně; nalezla na krčku jeho zavěšený černý, zrezovatělý křížek, jímžto ujištěna, že křtem jest opatřeno, nestarala se dále o zlomyslné řeči lidské a zůstavujíc pánubohu, aby jí za čin její požehnal, rozdělila svědomitě lásku svou v každém pocelování i v každém soustu mezi dítky své a nalezenku opovržnou. Brzo však přesvědčili se pomluvači, že se o původu dívky— která neuměla více švitořit, než že jí Lila říkají — nerázně klamali; pěší mateřské pěstounky rozkvětlo z cikáněte děvčátko krásy tak znamenité, že měli zlí jazykové snova co mluvit. Vybásily je zhůvěřilce za dítě kněžecí, k jehož tajným rodičům že pěstounka dobře a drahé cestu vážívá, pověrečné baby pak se tvořa očarovanou, jaké čekají prý požehnání přinést do domu, kde jej chovali. Hvězdář tomu rostoucí blahobyt ochraňkyně jeho: manžel její zalíbil koupit, měl slepě štěstí a za krátký čas zařídil pomatounku ukládat; děti její, jichž každým rokem přibývalo, rostly jako z vody a květly jako máky, běhaly i štěbetaly mnohem dříve než děti sousedek a lnuly k Lile tak velikou láskou, ba skoro ctivostí, jakoby nejstarší a nejmilejší jich sestřičkou byla. Nebylo jinak možno — kupec dostal do domu šotka.

(Pokračování.)

Americkým Čechům:

ČTENÍ RODÁCI, PŘIPRAVUJÍ VYDÁNÍ **DRUHÉHO ROČNÍKU KALENDÁŘE "AMERIKÁNA"** A PROSÍM VŠECHNY, BY LASKAVĚ SDĚLILI MI VŠEJAKÉ DOPLŇKY A OPRAVY VE STATISTICE ČECHŮ AMERICKÝCH V LOŇSKÉM KALENDÁŘI OBSAŽENÉ, JAKOŽ I ADY Z TĚCH MÍST, ODKUDŽ NEBYLO ŽÁDNÝCH ZPRÁV, TAKOVÉ MI POSLALI, BY SE MOHLO POKRAČOVATI VE VZÁJEMNÉM SEZNAMOVÁNÍ SE ČECHY AMERICKÝCH A JICH POMĚRŮ. ČTENÉ ČESKÉ SPOLKY VE VŠECH OSADÁCH ČESKÝCH UCTIVĚ ŽÁDÁM TŘÍ ZA OPRAVENÍ A DOPLNĚNÍ DOSAVADNÍHO SDĚLENÍ. ÚTRATY ZE ZÁSILKY OCHOTNĚ NAHRADÍM. LASKAVÉ SDĚLENÍ OČEKÁVÁM DO KONCE KVĚTNA T. R. S ÚCTOU

AUG. GERINGER,
463 S. Canal Street.
CHICAGO, ILL.

WAHOO, NEBRASKA.

J. B. DAVIS
JEDNATEL POZEMKŮ.
WAHOO NEB.

Jediný oprávněný jednatel k prodeji 25.000 akrů pozemků UNION PACIFIC DRÁHY v Saunders Co. a v Range 4 vých. Buttler Co. Neb. Za rychlé vyřízení a úplné uspokojení se ručí.

100 vzdělaných farem v Saunders Co. (jsou na prodej).

Odporučení:
O. F. DAVIS, komisař pozemkový U. P. R. R.
HON E. H. ROGERS, Pokladník 1 N. Bank.
H. ANDERSON, Banker, Wahoo. Fremont
J. ROSICKY, Omaha Neb.

☞ Za všechny mnou prodané pozemky ručím. (dořu.)

Český lékař!

Milým krajanům
ve Wahoo a okolí
dovoluji si oznámiti, že jsem se právě usadil
VE WAHOO
a jsem ochoten posloužiti všem v případech nemoci jakékoliv. Mám zkušenost mnoholetou, a veden jsa snahou, býti vždy rodákům svým prospěšným, naději se, že naleznu přijmutí příznivého.

Písárna moje nalezá se v lékárně p. Beltzra. V úctě

Dr. J. FOLBRECHT.

(52—)

Penize k půjčení
na vzdělané farmy v Saunders neb Buttler Co., na dobré podmínky. W. H. Dickinson
(43) Okresní měřič.
Office v Court House, Wahoo.

POZOR
ve
WAHOO A OKOLÍ.

Oznamuji ctěným rodákům a příznivcům svým vůbec, že jsem zařídil
na Linden Avenue
naproti Chicago Lumber yardu
OBCHOD
v zboží smíšeném
kde mohu posloužiti ctěným rodákům se vším potřebným:
střižní zboží a drobnosti, kořenářské a potraviny, boty a střevíce a vůbec vše.

Co do podobného krámu patří a v domácnosti potřeba jest a sice ZA CENY NEJLEVNĚJŠÍ neboť mým heslem jest:
Malý výdělek a častý prodej.

O tom se přesvědčíte, když se u mně na ceny zeptáte, dříve nežli koupíte. Za ochotné a náležité obsloužení vám ručím.

Váš krajan *Josef Ledvina.*

H. FUHRMAN.

Právě obdržel úplnou zásobu
Jarního a letního střižního zboží, šatstva, kloboukú, čepic, bot, střevícú a t. d.
a nabízí je ku koupi za ceny levnější, než kdykoliv nabízeny byly.
☞ Zboží ochotně se každému okáže. Též máme vždy největší zásobu
Groceriií, skleněného, kameného, dřevěného a majolikového zboží.
ZA PLODINY ROLNÍKŮ PLATÍME NEJVĚTŠÍ CENY.
Přijďte a přesvědčte se sami, než jinde koupíte.

T. KILLIAN, ředitel obchodu. (49 1r)
H. FUHRMAN, *WAHOO NEB.*

ROLNÍCI
V SAUNDERS A BUTTLER COUNTY,
POZOR!
Český obchod sedlářský,
založil právě nížepsaný
ve WAHOO, vedle pošty,
a poslouží vám ochotně a levně, ve všech potřebách v jeho obor náležících.
Mám největší zásoby! Samé čerstvé a dobré zboží
Dělám nejlepší práci, a to za ceny přiměřené.
Správky vykonávám důkladně a levně.
Navštivte mne a přesvědčte se.

(1červ. z.) Váš krajan, **J. J. Beránek.**

PRVNÍ ČESKÝ A NEJVĚTŠÍ
Sklad prken a dříví
VE WAHOO, NEB.,
ZAŘÍDIL PRÁVĚ
ANTON JANSA,
a nabízí krajanům svým v cenách nejlevnějších a v hojném výběru
dříví všech druhů,
dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty.
☞ Zvu všechny, aby přesvědčili se o mých zásobách, dobrotě mého zboží a cenách, dříve než jinde koupí.
☞ Sklad na 3 a Broadway ulici Wahoo.

(42—) ANTON JANSA, majitel.

1.500.000 AKRŮ
Nejlepších pozemků v Neb.
NÁLEŽÍCÍCH
B. & M. R. R. V NEB.
na prodej
V CENÁCH
od 1 Col. do 10 dol. akr na deset let k čekání při 3 až 6 procentech úroků
A NEB
od 50 centů do 5 dolarů akr za hotové, neb kratší úvěr.

Mimo to ještě srážky a ceny pro ty, kteří pozemky koupené vzdělávají a sice od 12½ do 15 procent.

Tyto pozemky leží blízko drah a sice
V poledni Nebrasce:
V SAUNDERS, LANCASTER, CASS, OTOE, SALINE, FILMORE, ADAMS, WEBSTER, FRANKLIN, SEWARD, CLAY, YORK, HAMILTON A JINÝCH CO'S.
V severní Nebrasce:
V SHERMAN, HOWARD, GREELEY, BOONE, VALLEY, MADISON, STANTON, PIERCE, PLATTE, WAYNE A JINÝCH CO'S.

Větší část těchto pozemků leží poblíž českých osad, a jest proto zvláštně příhodná k usazení pro Čechy, kteří se na západě usaditi hodlají.

Bližší zprávy podá, písemně neb ústně
A. E. Touzalin
Land Commissioner
Lincoln Neb.
a neb v řeči české
V. L. Vodička
B. & M. Land Office,
Omaha Neb.
(dořce)

Chicago & North Western
DRÁHA,
VELKÁ HLAVNÍ BRÁNA NA ZÁPADU DO CHICAGO A NA VÝCHOD.

Jedinou dráhou, která provozuje ve spojení s Palace Sleeping Cars, Dining Cars a Reclining Chair Cars mezi Council Bluffs a Chicago.

2100 MIL. KOLEJÍ.
JEDINÉ BRÁNA NA SEVER
Patnáctiny v mírné výši
MEZI C. BLUFFS & CHICAGO.

Tato jest druhá největší z Pata spojení jakýmkoli jinými railroady mezi touto Metropolí a Chicago.

Vaše pohodlí jest předmětem nejvyšší konsidrace, kterou projevují na nejlepší způsob a mnohý jsem také zdejším naším krajanům. Nejlepší vlaky, nejlepší vozy, nejlepší jídelní vozy, nejlepší spací vozy, nejlepší pohodlí, nejlepší obsluha a jedním slovem nejlepší železnice jaká vůbec existuje.

ROZKOŠNÁ VYHLÍDKA
která se nenaskytuje po celou dobu vaší cesty, poskytuje na celé naší síti nejkrásnější panoramata řek, údolí a krajin, jimiž na krásu nemá v Americe rovno.

K JÍDLU STAVÍME
vlaky na předních místech a zdrží se vlaku dosti dlouho, aby každý pohodlně jídla požíti mohl.

CESTOVATELE NA VÝCHOD ZNÁMÉ PAMATUJE SI, že jest to
NEJLEPŠÍ DRÁHA DO CHICAGO
a do všech míst východu. Cestovatele po této dráze mohou vyvolit si jednu z
PĚTI ROZDÍLNÝCH DRAH
a pouhý rozdíl
OSMI DENNÍCH LINIÍ PALÁCOVÝCH VOZŮ Z CHICAGO DO
Philadelfie a New Yorku
a mnoha měst východních.

Požádejte od jednatelů ať sluhě kupujete lístek po North Western dráze. Přehlédněte si jízdy a nejdete je nejmenší na této dráze.

Dostanete je u všech jednatelů, kteří i vaše kufry zdarma vzíti mají po této dráze.

PŘEJEZDNÉ LÍSTKY po této dráze do všech míst na východě koupíte v pisárně Central Transportation dráhy a v čís. 2 Montgomery ul. v San Francisco a u všech větších jednatelů dráhy Central Pacific a Union Pacific i všech drah zápaních.

New Yorská pisárna, čís. 415 Broadway. V Boston čís. 5 State ul. V Omaha 240 Farnham. V San Francisco 2 New Montgomery ul. V Chicago 62 Clark ul., pod Sherman houseu; 75 Canal, roh Madison ul.; na nádraží na Kinzie ul., roh záp. Kinzie a Canal ul.; v nádraží na Wells ul., roh Wells a Kinzie ul.

O potřebných zprávy, které by jste snad od místních jednatelů obdržeti nemohli, píšte na
MARVIN HUGHITT, Gen'l Manag'r. W. H. STENNETT, Gen'l Pass. Agt.
CHICAGO.

Příjezd a odjezd vlaků
V OMAHA.

Příjezdí		Odjezdí
Poštovní *	10.40 večer.	Poštovní * 5.00 ráno
Express	10.00 ráno	Express 4.00 odp.
* Výjma neděli.		* Výjma neděli.

Hambursko-americká
akciová paroplavební spol.

Hamburg - Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.

PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA
mezi
Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem
po nových, slavně osvědčených velkých železných parolodích:
ALLEMANNIA, CIMBRIA, FRANCONIA, GELLERT FRISIA, HAMMONIA HERDER, HOLSATIA, LESSING, LOTHARINGIA, POMERANIA, RHENANIA, SAXONIA, SILESIA, SUEVIA, THURINGIA, VANDALIA, WESTPHALIA, A WIELAND,

Parní lodě této společnosti dopravují poštu Spojených Států a odjíždí pravidelně ve
čtvrtek
ve 2 hod. odp. z New Yorku do Hamburgu a každou středu z Hamburgu do New Yorku.

Přeplavní ceny:

Z Hamburku do New Yorku:

První kajuta	$120.00 — v zlatě
Druhá kajuta	$72.00 — v zlatě
Mezipalubí	$30.00 — v papírech

Z New Yorku do Hamburku:

První kajuta	$100.00 — v zlatě
Druhá kajuta	$60.00 — v zlatě
mezipalubí	$30.00 — v papírech.

Z New Yorku do Hamburku a nazpět:

První kajuta	$185.00 — v zlatě
Druhá kajuta	$110.00 — v zlatě
Mezipalubí	$50.00 — v papírech.

Z New Yorku do Paříže:

Mezipalubí	$31.50 — v papírech.

Z New Yorku do Paříže a na zpět:

Mezipalubí	$58.00 — v papírech.

Děti mezi 1 a 10 rokem pojovic (vše s úplnou stravou). Zlatečni listky za snížené ceny.

☞ Všechny bližší zprávy podají generalní přeplavní jednatelé
C. B. Richard & Bons.
čís. 61 Brodway, N. Y.,
kde pan
JAN F. VOSATKA
české oddělení řídí a pro větší pohodlí zaměstnaných krajanů vždy od 6—8 hod. večer v jeho bytu
č. 260 E. 4th St. (blíže Ave. B.)
k mluvení jest.
☞ V Hamburku podá bližší zprávy generalní jednatel
AUGUST BOLTEN
Wm. Miller's Nachfolger
33-34 Admiralitätstrasse,
V HAMBURGU,
kde Češi najdou opět svého ochotného rodáka pana
JOSEFA PASTORA.
☞ Prospekty poštovní paroplavby jakož i Pastorova brožurka "Americký vystěhovalec", rozesílají se na požádání zdarma, jen když se správně udají adresy.

V Nebrasce
máme nasedlý, místní jednatele:

V Appleton	J Dostal
Crete	C Dupas
Humboldt	J Rošička
Lincoln	A C Ziemer
Niobrara	F Janoušek
North Bend	F F Doubrava
" "	C C Kendall
Schuyler	J F Sobota
"	J Zergan
Omaha	I. Levi
"	V. L. Vodička
St. Paul	M Vacek
Scribner	J Hanzl
Wahoo	H Anderson
"	J Ledvina.
"	Fr Koudela
West Point	N M Smith
Wilber	A G Mallat

Iowa.

Belle Plaine	J Pavlíček
Cedar Rapids	Jak. Polák
Sioux City	M Marouček

Dakota.

Tabor	V Janda
Yankton	Alb. Žemlička

Minnesota.

Praha	F Wrábek
St Paul	F J Lepša

Kansas.

Wamego	J C. Rogers & Co
Wilson	F J Švehla

Wisconsin.

Manitowoc	F Zeman
Prairie du Chien	F V Zeman
Tabor (Goldendale)	J Klíč